

Ikt. sz.: VFB/30-2/2015.

VFB-15/2015. sz. ülés
(VFB-25/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2015. június 24-én, szerdán, 10 órakor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet 128. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a Vajdasági Magyarok Szövetsége gazdaságfejlesztési stratégiájáról</i>	5
<i>Pásztor István tájékoztatója</i>	5
<i>Hozzászólások, kérdések</i>	10
<i>Pásztor István válaszai, reflexiói</i>	14
<i>További hozzászólások</i>	16
<i>Gelencsér Attila (Fidesz) ügyrendi javaslata</i>	20
<i>Pásztor István reflexiói</i>	20
<i>Szavazás az ügyrendi javaslatról</i>	22
<i>Egyebek</i>	22
<i>Az ülés berekesztése</i>	24

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a Vajdasági Magyarok Szövetsége gazdaságfejlesztési stratégiájáról

Előadó:

Pásztor István, a Vajdasági Magyarok Szövetségének elnöke

Meghívott:

Dr. Czomba Sándor, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkára

Potápi Árpád János, a Miniszterelnökség államtitkára

2. Egyebek

Az ülés résztvevői
A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Volner János** (Jobbik), a bizottság elnöke

Bányai Gábor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Becsó Zsolt (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Gúr Nándor (MSZP)
Horváth Imre (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Szatmáry Kristóf (Fidesz) Bányai Gábornak (Fidesz)
Dr. Varga László (MSZP) Gür Nándornak (MSZP)
Dr. Tiba István (Fidesz) Becsó Zsoltnak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Vásárhelyi Pál tanácsadó

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke

Megjelent

Szávay István (Jobbik)
Horváth László referens (Miniszterelnökség Nemzetpolitikai
Államtitkársága)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

VOLNER JÁNOS (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel köszöntök mindenkit a Vállalkozásfejlesztési bizottság mai ülésén! Bizottságunk határozatképességét kell először megállapítanunk. Bizottságunk öt személyesen megjelenő fővel határozatképes, Varga László képviselő urat Gúr Nándor képviselő úr helyettesíti a mai ülésen, így tehát a határozatképességünk létrejött a mai bizottsági ülésen.

Bizottságunknak egyetlen napirendi pontja van, ennek a kiküldése megtörtént. A meghívóban szereplő javaslatához képest más változás nem tapasztalható. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki a kiküldött napirendi javaslatot elfogadja. Kérem a támogató szavazatokat. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, úgy látom, hogy egyhangúlag megszavaztuk a napirendünket.

Tájékoztató a Vajdasági Magyarok Szövetsége gazdaságfejlesztési stratégiájáról

Áttérünk az első és egyben egyetlen napirendi pontunk tárgyalására, „Tájékoztató a Vajdasági Magyarok Szövetsége gazdaságfejlesztési stratégiájáról” címmel rendezzük meg ezt a napirendi pontot. Köszöntöm az előterjesztő képviselőjében jelen lévő Pásztor István urat, a Vajdasági Magyarok Szövetségének elnökét, valamint Horváth László urat, a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának délvidéki ügyekkel foglalkozó referensét! Egyben megadom a szót Pásztor István úrnak, és azt kérem az elnök úrtól, hogy legyen kedves összefoglalni, amit ő fontosnak tart ezzel összefüggésben elmondani. Köszönöm.

Pásztor István tájékoztatója

PÁSZTOR ISTVÁN, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke: Jó napot kívánok mindenkinek! Szeretnék pontosítani: minket úgy hívnak, hogy Vajdasági Magyar Szövetség, kérném szépen, hogy ez a papírokban kerüljön kijavításra, mert azt gondolom, hogy az a minimum, hogy egy határon túli magyar szervezetnek a pontos nevét a magyar parlamentben és annak a bizottságában tudják.

Szeretnék köszönetet mondani a meghívásért. Azt kell hogy mondjam, hogy felszabadultan, örömmel és nyitott lélekkel jöttem erre a mai meghallgatásra vagy beszélgetésre. Ugyanakkor azt is el kell hogy mondjam, hogy úgy érzem, hogy erre a mai napra sokkal régebben kellett volna hogy sor kerüljön, mert azt gondolom, hogy ha hamarabb lett volna alkalmam vagy alkalmunk a dologról beszámolni és a dologról beszélgetni, akkor mindaz a rengeteg hazugság, ami az elmúlt hónapokban ezzel az üggyel kapcsolatban elhangzott, az valószínű hogy nem hangzott volna el. Abba a helyzetbe jutottunk ennek az ügynek a kapcsán, tisztelt bizottság, hogy egyesek végrehajtották az ítéletet, még mielőtt nyilatkozni lehetett volna az üggyről, és azt gondolom, hogy lehet, hogy ez pártpolitikai szempontból megengedhető, de az én ízlésem szerint – bocsánatot kérek! – parlamenti bizottsági szempontból picikét problémás. De nem az én dolgom ennek az eldöntése.

Azt szeretném elmondani, még mielőtt a lényeggel kezdenék el foglalkozni, hogy az elnök úr ügykezelése az én számomra komoly csalódást

jelentett, mert én őt – igaz, hogy most találkozunk személyesen először, de – a megnyilatkozásai alapján másképp ítélem meg, mint ahogy ez az eseménysor azt bizonyította. Ugyanis az a levél, amelynek alapján én ma itt vagyok, 2015. április 28-án kelt, ez a levél 2015. május 30-án iktatózott, és ez a levél 2015. június 19-én ért el hozzám. Ez a levél 50 napot utazott, és ebben az 50 napban hangzottak el azok a mondatok, amelyek, azt gondolom, rengeteg kárt okoztak mindannyiunknak.

Szeretném jelezni, hogy az elnök úr május 27-én nyilatkozott, és azt mondta, hogy a helyzet tisztázására meghívja a Vállalkozásfejlesztési bizottság jövő heti ülésére – május 27-én a jövő hetire – a Vajdasági Magyar Szövetség elnökét; ezzel ellentétben a „jövő hét” gyakorlatilag ma, június 26-án következett be. De mindettől függetlenül az elnök úr megnyilatkozása egyfajta ítéletként fogható föl, ugyanis tényként kezeli azt, aminek a valósághoz az égvilágon semmi köze nincsen, mert azt mondja: tisztázni kell 11 milliárd forintnyi Délvidékre kifizetett kedvezményes hitel ügyét. Szeretném elmondani, hogy semmiféle hitel nem érkezett a Délvidékre, az ügynek az ilyenfajta kezelése az egzekúciót jelenti, még mielőtt kérdés megfogalmazódott volna. Ezt szeretném itt most a legerélyesebben visszautasítani. Azt gondolom, hogy ez méltatlan és méltánytalan mindazok irányába, akik komoly erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy a vajdasági magyar közösség talpon tudjon maradni. Ugyanakkor azt kell hogy mondjam, nem kívánván semmiképpen ünneprontó lenni, hogy ezt az eseményt én a tavaí Kossuth téri leköpes folytatásaként élem meg, és szeretném a legerőteljesebben és legerélyesebben visszautasítani, nem a magam vonatkozásában, hanem a vajdasági magyar közösség vonatkozásában.

Egy olyan helyzetbe jutottunk, hogy erőnek erejével, mondvacsinált okok alapján próbálnak fogást találni a Vajdasági Magyar Szövetségen, és vihart kelteni ott, ahol nincsen, még olyan módszerekkel is, amelyek a biliben keltendő viharra hasonlítanak. Vihar nincsen, de az erőlködést próbálják úgy bemutatni, mint egy közeli viharnek a hangjait. Azt gondolom, hogy ezzel nem a helyzet tisztázása kerül szolgálásra, hanem a folyamatos feszültségkeltés, aminek a politikai racionalitását én értem, csak azt gondolom, hogy nagy baj az, hogyha egy határon túli magyar közösség vagy annak a pártja magyarországi belpolitikai csatározásoknak a szubjektumává válik, és ezzel, azt gondolom, hogy elsősorban ez volt a cél. Mindettől függetlenül szeretnék eleget tenni az elnök úr felkérésének, és szeretnék a levélben megfogalmazott feladatoknak, igényeknek megfelelni, szeretnék beszélni a stratégia céljáról, a stratégia megvalósításáról, a magyar kormánnyal való együttműködésről, a lehetséges forrásokról és az elosztás lehetséges módjairól, ezen túlmenően pedig kész vagyok minden kérdésre válaszolni, ami itt meg fog fogalmazódni, természetesen amire tudok válaszolni, mert sok olyan kérdés van, amire nem tudok válaszolni.

Ami magát a stratégiát illeti, csak nagyon röviden azt szeretném elmondani, hogy a stratégia kidolgozásának kettős indíttatása volt: egyrészt a Wekerle-terv, amit a magyar kormány évekkal ezelőtt elfogadott, másrészt pedig a vajdasági magyar közösségnek az az igénye, az az erőteljes igénye, hogy a mindennapok vonatkozásában, a megélhetés vonatkozásában a vajdasági magyar politika egyfajta kapaszkodót, egyfajta érvényesülési lehetőséget mutasson. Azt szeretném itt elmondani, hogy mára odajutottunk, hogy csak szimbolikus ügyek kezelésével, az oktatás kérdésével, a művelődés,

a tájékoztatás ügyének a kezelésével nem tudjuk kielégíteni a határon túli magyar közösségeknek az igényét. Azt mondják: igen, mi magyarok vagyunk, azok is akarunk maradni, iskolába járattuk a gyerekeinket, a művelődési egyesületünkbe járattuk a gyerekeinket, de valamiből meg kell élnünk, tessék nekünk ebben segíteni! Ez volt az alapindítatása e stratégia kidolgozásának, adott pillanatban több mint száz ember dolgozott rajta. Összehoztuk egy asztal köré azt a szellemi potenciált, amelyik egy ilyen jellegű munkát el tud látni.

Szeretném elmondani, hogy a határon túli magyar politikának a lehetőségrendszerét meghaladja a gazdaságpolitika, az egy országos téma, az egy államnak a témája. De ettől függetlenül mi úgy gondoljuk, hogy pluszkapaszkodóként igenis ki kell dolgoznunk a saját elképzeléseinket, hogy rásegítsünk azokra a lehetőségekre, amelyek az országon belül vannak – és ezt a célt szolgálja ez a stratégia.

A stratégia alapvető célja, hogy a vajdasági magyarok lakta területek gazdasági felzárkóztatását tudjuk megvalósítani a boldogulás érdekében. Általános célkitűzése a fenntartható növekedés, a magas hozzáadott értékű termelés és a foglalkoztatás bővítése. Akit érdekel, megnézheti ezt a fejlesztési stratégiát, és látni fogja, hogy a struktúrája szempontjából egy olyan dokumentumról van szó, amely a hasonló témák kezelése tekintetében egyfajta standardot jelent.

A stratégia fő fókusza a vajdasági magyar vállalkozások fejlesztése és növekedésének elősegítése, mivel versenyképes cégekre van szükségünk – szeretném ezt a mondatot különösen is a jelenlévők figyelmébe ajánlani, mert erre még majd vissza fogunk térni. Azt gondoljuk tehát, hogy úgy tudjuk erősíteni gazdasági szempontból a vajdasági magyar közösséget, ha erősítjük, serkentjük a vállalkozói rétegének a létrejöttét és annak megerősödését.

Öt stratégiai irányt jelöltünk ki, ezek: a foglalkoztatás és szakképzés, a turizmus, a kis- és középvállalkozások, a kutatás-fejlesztés-innováció és az energia-, illetve erőforrások megőrzésének fontossága. Területi szempontból a többit vettük figyelembe, ez – mint ahogy ismeretes – Észak-Bácska, illetve a Tisza mente, valamint a szigetterületeken szigetmagyarságként élő észak- és közép-bánáti térségben élő nemzetársainkról, illetve a szórványról is számot vezettünk. A részletekbe nem kívánok belebocsátkozni, mert azt gondolom, hogy erre most, ebben a pillanatban nincsen szükség, de azt el kívánom mondani, hogy ezt a stratégiai dokumentumot egészen az akciótervek szintjére lebontottuk.

Az akciótervek vonatkozásában a munkacsoport 35 pontból álló operatív programot fogalmazott meg, és ezeknek az operatív programoknak a csoportosításával négy cselekvési irány rajzolódott ki. Az egyik irány ez a technikai segítségnyújtás, tehát egy olyan intézménynek a létrehozása, amelyik ezt az egész elképzelést lekoordinálja, levezényeli, ez az úgynevezett vajdasági magyar közösségfejlesztési központ. A másik ilyen cselekvési irány a rendszerbeli keretfeltételek biztosítása az állami struktúrákon keresztül. A Vajdasági Magyar Szövetség parlamenti párt, jelen van nem csak az országos parlamentben, a tartományi parlamentben és nagyon sok önkormányzatban, ezért ahhoz, hogy mi boldogulni tudjunk, azokon a mezőkön azokat az infrastruktúrafejlesztéseket, azokat a jogszabály-módosításokat, azokat az államhoz kötött keretfeltételeket biztosítanunk kell, amelyek egyáltalán ennek az ötletnek a megvalósítását tudják elősegíteni. Ez a parlamenti képviselőknek, az önkormányzati képviselőknek a feladata, politikai erővel

ennek a támogatása hihetetlenül fontos, eddig is így tettük, ezután is így fogjuk tenni. Itt elsősorban az infrastruktúrafejlesztés, a jogszabályrendszer átalakítása, a környezetvédelem és az oktatás az a négy terület, amelynek kiemelt fontossága van. Létezik egy általános akcióterv, ide azok a cselekvési területek kerültek, amelyek minden ágazat szempontjából fontosak. Ilyen például a szabványosítás kérdése, a marketing ügye, a kommunikációs tevékenység, a természeti erőforrások megtartása a közösség tulajdonában és az emberi erőforrások fejlesztése. És ezen kívül vannak ágazati akciótervek, amelyek a külön fontosságú ágazatoknak, külön súllyal bíró ágazatoknak a fejlesztését, fejlődését célozzák meg, mint amilyen a mezőgazdaság, a turizmus, a gazdaság és a munkaerőpiac kérdése.

Tisztelt Bizottság! A forrásokkal kapcsolatban a következőt tudom elmondani: mi a források összességében gondolkodunk. Ez a stratégia azért fontos, hogy egyfajta irányadó legyen mindannyiunk számára akkor, amikor az európai uniós potenciális lehetőségekben gondolkodunk, akkor, amikor a szerbiai kormány, illetve a szerbiai költségvetés által mutatkozó lehetőségekről gondolkodunk, akkor, amikor a tartományi lehetőségekkel számolunk, és akkor, amikor az önkormányzati lehetőségeket kívánjuk használni. Ezen túlmenően pedig természetesen számítunk arra a segítségre, ami az elmúlt 25 évben is jött a magyar kormány, a mindenkori magyar kormány részéről a lehetőségek tükrében, a célkitűzések vonatkozásában, az ízlés tekintetében és minden egyéb más ügy vonatkozásában.

Azt szeretném itt elmondani felelősségem teljes tudatában, hogy az a fajta támogatáspolitikai, ami az elmúlt években, évtizedekben volt, az ma már nem elégíti ki az igényeket. Ahhoz, hogy mi a határon túl magyar politikát tudjunk csinálni, ahhoz másfajta válaszok kellene, mert az idők másfajta kérdéseket tesznek fel. Ebbe az irányba kellene elmozdulnia a támogatáspolitikának, nem az eddigiek helyett, hanem az eddigiek mellett. Ennek a mértékének a meghatározása nem a mi feladatunk, ezzel kapcsolatban a mi feladatunk az, hogy lerakjuk az asztalra az elképzeléseinket, és a magyar kormány, a magyar politika, a magyar költségvetés el tudja majd mondani: igen, ebben tudunk segíteni, ebben nem, eddig tudunk segíteni, ezután nem, eddig a határig igen, ezen a határon túl nem – de ez eddig is így volt –, és én azt gondolom, hogy ezt a beszélgetést akkor és úgy tudjuk becsülettel lebonyolítani, ha mindenki ellátja a saját feladatát. A mi feladatunk az, hogy egy működőképes, életképes, reális elképzelést rakjunk le az asztalra – ez történt meg ezzel a dokumentummal.

A listáról, vagy ha úgy tetszik, ahogy egyesek mondják: a mutyilistáról a következőt tudom elmondani: semmiféle lista nincsen, semmiféle mutyilista nincsen, nem is volt, nem is készült, nem is volt ilyen ambíció. Emlékeztetni szeretnék mindenkit arra a mondatra, amire utaltam, hogy még majd mondani fogom: a stratégia fő fókusza a vajdasági magyar vállalkozások fejlesztése és növekedésének elősegítése, mivel versenyképes cégekre van szükség ahhoz, hogy a vajdasági magyar közösség meg tudjon maradni a szülőföldjén. Én több mint 40 vállalkozást hívtam be egy beszélgetésre, arra kérve őket, hogy ha van nekik elképzelésük, akkor ezeket az elképzeléseket vessék papírra, mert két fontos dolog van: egyrészt hogy ők erősödjének, mert az ő erősödésükkel munkahelyek teremthetnek és beszállítói körök generálhatók. Ebből a több mint 40 vállalkozásból emlékeim szerint 38 vagy 39 rakta le a fejlesztési elképzeléseit az asztalra. Nincsen lista. Van egy

összefoglaló táblázat, amit egyesek rosszindulattal listaként aposztrofáltak. Szeretném a jelenlévőket emlékeztetni arra, hogy mindenki készített már vaskos dokumentumot, vaskos dokumentációt, ami egy irattömbnyi. Amikor az ember egy ilyen dokumentációt készít, akkor az első oldal ebben a csomagban, amit lefűzve lerak az asztalra, egy táblázat, amin a tartalomjegyzék látható. Ez a táblázat az az első oldal, amit egyesek rosszindulattal, rossz szándékkal listaként, mutyilistaként aposztrofáltak. Szeretném elmondani, hogy ennek semmiféle alapja nincs.

Azt is szeretném elmondani, hogy ennek a programnak az alapján egy vas nem jött, nem vagyunk ebben a helyzetben. Ezért azt gondolom, hogy csak a rosszindulat jele az, hogy valaki úgy veti fel a kérdést, hogy tényként kezeli a pénzeknek a kiutaltságát. Én szeretném, hogyha már ebben a helyzetben lennénk, sajnos nem vagyunk, azt remélem, hogy egyszer majd abba a helyzetbe fogunk jutni, hogy az elképzelés támogatást fog kapni, és hogyha ezt mi meg tudjuk csinálni, akkor holnapután meg tudják csinálni Erdélyben, azt követően meg tudják csinálni a Felvidéken, azt követően pedig, ha a jóisten is úgy akarja, akkor ezzel tudnak foglalkozni Kárpátalján is. Ez a szándék.

A móddal kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy csak a jogszerű megoldásokban gondolkodunk. Minket a mutyi, a fűalattiság, a jogszabályok megsértése nem érdekel. Szeretném elmondani, hogy az elmúlt 25 évben a vajdasági magyar közösséghez, a vajdasági magyar politikához egyetlen botrány sem fűződött, nem is fog, mert azt gondolom, hogy mi nem így járunk el. Úgy kívánjuk ezt a rendszert működtetni, hogy az megfeleljen az uniós jogszabályoknak, mert úgy gondoljuk, hogy Magyarországnak erre oda kell figyelnie, megfeleljen a magyarországi jogszabályoknak, és mindenféleképpen megfeleljen a szerbiai jogszabályoknak, mert ezt az egész rendszert nyíltan, világosan, transzparens módon kívánjuk működtetni. Se önmagunknak, se másoknak nem kívánunk gondot okozni. Egy olyan rendszert kívánunk felállítani és működtetni, amelyik átlátható, követhető és ellenőrizhető, mint ahogy eddig is, ezután is minden egyes támogatással becsülettel el kívánunk számolni.

Végezetül azt szeretném elmondani, hogy a magyar kormánnyal eddig is minden fontos ügy vonatkozásában beszéltünk, tárgyaltunk – ennek a tekintetében is ezt tesszük. Nincsenek definiált megállapodások, nem jutottunk el odáig, hogy feltételekről beszélünk, nem jutottunk el odáig, hogy módzatokról beszéljünk, de azt remélem, hogy egyszer el fogunk jutni idáig, és nem valamikor a távoli jövőben, hanem hamarosan, mert azt kell hogy mondjam, hogy az, ami Szerbiában történik, az olyan kilátástalan helyzetbe helyezte a vajdasági magyar közösséget, ami nem volt benne a forgatókönyvben azt követően, hogy a '90-es éveket túléltek, és az, aminek még most pluszban szenvedő alanyai vagyunk a migráció kapcsán, az, azt gondolom, elviselhetlenné teszi az életkörülményeket, hogyha ez hosszabb ideig így fog maradni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Minden egyes kérdésre természetesen állok rendelkezésre, és válaszolok, amire tudok; sok olyan kérdés van, amire nem tudok, mert nem fejeződtek be a gondolkodások és a beszélgetések, de a kérdések a felvetése fontos, és azoknak a becsületes megválaszolása úgyszintén fontos. Ugyanakkor azt is szeretném elmondani, hogy szívesen fogadunk minden érdeklődést és minden érdeklődőt. Általában az szokott lenni, hogy aki engem keres, az meg is talál. Tessék engem keresni! Nézzük, hogy miben tudunk világos helyzetet teremteni, és azt is szeretném

elmondani, hogy mindenkinek a segítségét szívesen fogjuk venni, mert azt gondolom, hogy egy olyan problémával birkózunk, amivel kapcsolatban nekünk életszerű tapasztalatunk nincsen, ezért minden olyan segítség, amely előbbre visz, amely a tapasztalatok figyelembevételével korrigál az esetleges elképzeléseinken annak érdekében, hogy életszerűbbek legyenek, megvalósíthatóbbak legyenek, annak tekintetében szívesen, köszönettel fogadunk minden egyes támogatást. Viszont azt szeretném elmondani, hogy jó volna ezt az elvszerűtlen sárdobálást, ami az ügyel kapcsolatban az elmúlt hónapokban kialakult, talán leállítani és megállítani.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket, és ha kicsit hosszabb voltam a megszokottnál, bocsánatot kérek.

Hozzászólások, kérdések

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Egyetlen napirendi pontunk a kérdés tárgyalása, tehát a válasz hosszúságát én abszolút nem kifogásolom, mint ahogy meggyőződésem szerint más bizottsági tagtársaim sem.

Elnök úr, én nem egy bizottsági elnökként szeretnék itt most természetesen válaszolni önnek erre, hanem egy párt képviselőjeként, egy sima országgyűlési képviselőként, aki ennek a bizottságnak a tagja.

Először is, elnök úr, a Vajdasági Magyar Szövetség megnevezésével kapcsolatban én nagyon köszönöm, hogy ezt ön szóvá tette, ugyanis vettem a fáradságot, és kinyomtattam azt a példányt, amikor Orbán Viktor Szávay István képviselő úrnak az Országgyűlés tegnapi ülésén válaszolt, idézem szó szerint: „A magyar kormány a Vajdasági Magyarok Szövetségével együttműködést mellszélességgel támogatja”, erről beszélt a miniszterelnök úr. Én tehát nagyon bízom benne, elnök úr, először is, hogy tekintettel arra, hogy ön teljesen jogosan szóvá tette azt, hogy tévesen neveztük önt meg, én annak nyomán tettem, ahogy a miniszterelnök úr egy vele választási szövetségben lévő szervezet nevére ezek szerint nem emlékszik jól. Bízom benne, hogy az elnök úr esetleg tegnap még lebuktatja a miniszterelnököt ezzel kapcsolatban, hogy ha 30 milliárd forinttal szeretnénk majd egy gazdasági csomag keretében belül támogatni egy szervezetet, akkor azért illik megjegyezni legalább a nevét, de ez nem sikerült eddig, bevallom őszintén, egy kicsit csalódtam. De azért bízom benne, hogy az elnök úr majd a miniszterelnök úrral való közvetlen kommunikációban a legközelebbi találkozó alkalmával ezt a tévedést helyre fogja tenni. Ha kívánja, elnök úr, akkor természetesen odaadom majd ezt a munkapéldányt, ami a parlamenti jegyzőkönyvből származik (*Pásztor István: Megköszönöm.*), és ebből már látható a miniszterelnök úr tévedése.

Elnök úr, amit nagyon fontosnak tartok elmondani, az az, hogy Magyarországon – ezt azért is tartom fontosnak, mert lehet, hogy ön nem kíséri figyelemmel a magyar belpolitikát – a pártfinanszírozás rendszeresen egy nagyon komoly küzdőtere a pártpolitikának, gondoljon csak arra például, hogy a kormány összetűz a norvég kormánnyal, egy másik ország kormányával azért, mert az LMP-hez köthető Ökotárs Alapítvány címzetten megfelelő forrásokat kap egy másik államtól, és ilyen módon az LMP-hez közel álló magánszemélyek, különböző alapítványok, körök ezt a támogatást megszerezhették. Most ugyanez a magyar kormány az öt vajdasági magyar szervezet közül egyetlenegyhez, a vele szövetségben lévő, a kormányfő szavaival élve: teljes mellszélességgel támogatott párthoz fordul. Felvetődik a kérdés, hogy vajon egy politikai pártnak kell-e adott esetben elosztania

pénzeket. Én ezt ugyanis azért tartom nagyon fontos és megalapozott kérdésnek, mert nálunk a miniszterelnök úr helyettese, Lázár János foglalkozott hasonlóan, mondom, teljes mellszélességgel azzal, hogy egyes pártokhoz külföldről pénzek érkeznek, és mennyire szerencsétlennek tartja a magyar kormány azt, hogy egy-egy pártot finanszíroznak külföldi forrásokból, akkor vajon hogy lehet az, hogy az öt vajdasági magyar szervezet közül egyetlenegyét finanszírozz a kormány?

Azt is érdekesnek találom, hogy amikor a miniszterelnök úr úgy fogalmazza meg ezeket a támogatásokat, hogy a családoknak adja az adókedvezményt, a magyar vállalkozóknak adja a megrendelést, azért mindenki tudja, hogy a magyar vállalkozók elsősorban a kormányhoz közel álló üzleti köröket jelentik, és amikor a vajdasági magyarok megsegítéséről beszél, akkor a kormányhoz igencsak közel álló VMSZ-re gondol, és azt segíti meg magyar közpénzekkel.

Az elnök úrtól pedig annak a megértését kérem – megértve azt, hogy ön érzékenyen reagál a VMSZ-szel kapcsolatos hírekre –, hogy nekünk itt dolgozunk, hivatali kötelességünk a Vállalkozásfejlesztési bizottság keretein belül is, hogy megvizsgáljuk a magyar közpénzek sorsát, megnézzük azt, hogy vajon a közpénzek elköltésének folyamata mennyire transzparens, átlátható ez, ellenőrizhető ez, tisztességes-e ez, és ilyen módon bizony felvetődnek kérdések.

Kérdezem az elnök urat, hogy amikor megkérdezték a VMSZ egyes vezetőit arról az N1TV Felderítő című műsorának riporterei, hogy hogyan fordulhat elő az, hogy VMSZ-hez köthető magánszemélyek vagy cégek szerepelnek ebben a bizonyos, nevezzük akkor táblázatnak, bár megítélésem szerint a táblázat is listát jelent, de hogyha ez a „lista” kifejezés az elnök urat sérti, akkor „táblázat”-nak hívjuk a jövőben, tehát hogyha ebben a táblázatban megnézzük a gazdasági társaságok élén álló emberek érdekeltségeit, akkor több, a VMSZ elnökségével átfedést mutató személyi összefüggést találunk, és meg szeretném kérdezni az elnök urat, hogy ez vajon a véletlen műve-e.

A másik kérdés: felelősséggel kell elkölteni a magyar közpénzt, felelősséggel kell gazdálkodni a magyar állami vagyonnal, kérdezem az elnök urat, hogy a VMSZ mint politikai párt működtet-e például a vállalkozások finanszírozásával foglalkozó monitoringrendszert, ami ahhoz kellene, hogy felelősséggel lehessen közpénzeket elkölteni, vagy nem működtet ilyet esetleg, mert politikai pártnak, úgy gondolja, nem célja hasonlóan a működtetése. Tehát én azt kérem, elnök úr, azt tárja fel nekünk, legyen kedves, hogy vajon ezekben az ügyekben mi szolgált az ebben a táblázatban szereplő cégek kiválasztásának az alapjául, milyen szempontok alapján rakták őket össze, egyeztettek-e önök esetleg más vajdasági szervezetekkel a listával összefüggésben? És természetesen tudjuk azt, hogy nem történt ez idáig kifizetés, de azt is tudjuk, hogy a Fejlesztési Minisztérium alkalmazottai már ezeknél a cégeknél a Délvidéken konkrétan megfordulnak, a pályázati források lehívását ilyen módon a minisztérium gyakorlatilag előkészítette, tehát látható az, hogy ezekből bizony-bizony pénzkifizetés fog történni.

Azt is nagyon fontosnak tartom elmondani, elnök úr, hogy én egyetértek önnel abban, hogy a segítségnyújtásnak nemcsak kulturális, hanem például gazdasági területen is meg kell valósulnia, azonban ennek az átláthatóságával összefüggésben szeretnénk majd választ kapni ezekre a kérdésekre.

Megkérdézem a képviselőtársakat, hogy kíván-e valaki kérdést feltenni Pásztor István úr részére ezzel összefüggésben. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, Bányai Gábor képviselő úr!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszöntöm Pásztor elnök urat, mert kicsit elkéstem a kezdésről, amiért elnézést kérek. Először is leszögezném, hogy kiváló döntésnek tartom azt, hogy ha van rá lehetőségünk, akkor a határon túli magyar vállalkozásokat is – jelen esetben Szerbiában, amely egy nem európai uniós tagállam – támogatással próbáljuk segíteni. Egyrészt azért fontos ez, mert bár van egy magyar-szerb határon átnyúló együttműködési program hazai és EU-s finanszírozással, de annak nagy része nem a magyar vállalkozásokat fogja erősíteni, ez az IPA-program, és nagyon fontos, hogy ha tudunk, akkor segítsünk a határ mentén és azon túl is, a szigetszerűen élő magyarságnak, hogy meg tudjon maradni, ahogy azt Pásztor elnök úr is elmondta.

Én azon döbbsentem meg, hogy ágyúval lőttünk egy verébre vagy lőtt Vona elnök úr egy verébre, hisz ha kettejük kommunikációja megvalósult volna, akkor kiderült volna az is, hogy nem hitelről van szó, kiderült volna, hogy még semmi döntés nem született, csak egy megállapodás, egy elvi megállapodás, hogy akarjuk segíteni a vajdasági magyar vállalkozásokat vagy a szerbiai magyar vállalkozásokat, és nagyon méltánytalan helyzetnek tartom azt, hogy a határon túli magyarok egyik legkomolyabb pozíciót betöltő vezetőjét ilyen helyzetbe hozzuk, hogy gyakorlatilag tetemre hívjuk egy olyan ügy miatt, ami még nem tisztázott, és nem is ismerjük a hátterét. És miután a határ mentén élek, és részt vettem együttműködési programokban Bács-Kiskun megye részéről a vajdasági szervezetekkel és így a vajdasági parlamenttel is, higgyék el, hogy a transzparencia az ő számukra lesz a legfontosabb, hisz őket Belgrádból sokkal jobban fogják és figyelik, mint azt mi el tudjuk képzelni, tehát nem hiszem, hogy a VMSZ-nek bármilyen mutyigyanús lista- vagy bármilyen ügyekbe kellene keverednie, és hiszem, hogy nem keveredtek ilyenbe.

Szeretném leszögezni azt is, hogy ez az egész ügy arra lesz csak jó, hogy miután most az elnök úrék pártja szintén hangoztatja a határon túli magyarokért való kiállást, és fontosnak tartják az ő segítségüket, most eljutottunk ahhoz a pillanathoz, abba a helyzetbe, hogy a VMSZ-t, amelyik a legfontosabb vajdasági magyar szervezet, gyakorlatilag partvonalra húztuk, hisz abba a gyanúba kevertük, hogy ők mutyiznak egymás között, és leosztanak hitelnek gondolt, de nem is hitel formájú forrásokat, és ezen emberek – most éppen elolvastam az ottani kommenteket, amelyeket az interneten lehet olvasgatni, mindenki számára nyitott –, a vajdasági magyar honfitársaink elég durván estek egymásnak, hisz egy magyar parlamenti párt mutyival vádolta meg anélkül, hogy egyeztettek volna ilyen fontos kérdésben, és inkább jobb lett volna, hogyha most hallgattunk volna, akkor bölcsőbbek maradtunk volna. Tehát ezt egyeztetni kellett volna.

Én szeretném az elnök urat arra kérni, hogy nézze el nekünk, hogy ilyen helyzetbe hozták a magyarországi szomszédok, rokonok, barátok. Remélem, hogy a transzparencia, ami tudom, hogy... Miután benne vagyok, bocsánat, benne voltam megyei elnökként sok olyan, akár a Bunford Tivadart érintő projektben, akit szintén a jobbikos hírportálokban név szerint láttam megemlíteni a Masterplast nevű cég révén, tudom jól, hogy nagyon ügyeltek mindenfajta biztonságos pályázati pénzhívásokra, amikor a megyei

önkormányzattal közösen pályáztunk bármilyen fontos, határon átnyúló ügyben az IPA-program keretén belül, nem tapasztaltam, és nem kell hazudnom sem, hogy ezt így mondjam, nem tapasztaltam egyszer sem visszaélést a részükről, sőt sokkal óvatosabbak, mint bármelyik magyarországi pályázó szervezet.

Én arra szeretném kérni az elnök urat, hogy nézze el nekünk, hogy ilyen helyzetbe hoztuk Magyarországon. Köszönöm a szót.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Gúr Nándor képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottsági ülésen Pásztor István elnök urat! A Magyar Szocialista Párt számára fontos az, hogy a határon túli vállalkozások, a határon túli magyarok által működtetett vállalkozások minél erősebbek legyenek, fontos, fontos azért, mert ott, ahol éli az ember az életét, ott kell tudni biztosítani azokat a feltételeket, amelyek a jobb megélhetés reményét adhatják. Mindezek mellett az is fontos, hogy bármilyen segítséget is nyújt a magyar állam e tekintetben, az egyrészt átlátható, transzparens legyen, tehát követhető legyen; ez nyilván nemcsak a mi érdekünk, hanem azoknak az érdeke is, akik adott esetben ezekhez a forrásokhoz hozzájutnak, akik ezeket a támogatásokat kaphatják. Másrészt fontosnak tartom azt is, hogy a források felhasználásának az előkészítésében, azok döntésének a meghozatalában legyen jó értelemben vett forrásadó kompetencia.

Két nagyon egyszerű kérdésem lenne, elnök úr. Az egyik, hogy egy kicsit keserűzűnek éreztem a mondandót, amit felvázolt. Ebben a mondatban vagy ezekben a mondatokban elhangzott az is, hogy sok hazugság érintette az elmúlt hetekben, hónapokban a történetet. Szeretném, ha erről egy kicsit részletesebben szólna, hogy melyek, mik ezek a hazugságok. A másik pedig, hogy volt egy olyan mondata, amely arról szólt, hogy előre ítéletet hirdettek. Szeretném, hogyha ezt egy kicsit kibontaná. Azért szeretném, mert mind a kettő kinyilatkoztatás, mind a két kinyilatkoztatás olyan, amely vagy rossz lépésekre adott keserű válasz, vagy félreértések sokaságán alapul, és ezeket vagy a helyére kell tenni, vagy a rossz lépéseket kell megszüntetni. Nem tudom, hogy melyik az igaz, nem tudom, hogy melyik a való, ehhez kérek segítséget öntől, egyszerűen azért, mert amit az első mondataimban mondtam, azt az utolsóban is meg szeretném erősíteni: nekünk az a fontos, hogy ha magyar forrásokat használunk fel annak érdekében, hogy a határon túli magyarok által működtetett vállalkozások működőképesebbek legyenek, erősebbek legyenek, s az általuk történő foglalkoztatás kiteljesedjen, akkor tisztán és világosan kell látnunk ezekben a kérdésekben. Szeretném, ha ebben segítene nekünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Gelencsér képviselő úr!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Tisztelt Pásztor István Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én nagyon kellemetlenül érzem magam. Egyébként keverednek már itt a kérdések és a vélemények, de ha megengedik, akkor mindkettő lenne benne, és én elsősorban a bizottság elnökének tennék fel kérdést, de a véleményem az, hogy nekünk itt ebben a bizottságban talán más küldetésünk van, mint ami most itt zajlik, a jövedelemtermelő képesség növekedése, a vállalkozások fejlesztése, beruházások ösztönzése, és ebben a

bizottság elnöke kevésbé mutatkozik agilisnak, mint a Jobbik politikájának az eladásában. Teljesen nyilvánvaló, hogy a párt beszorította saját magát egy karanténba, ebből szeretne kitörni, és a cukiságkampánnyal, mindenféle akciókkal, legutóbb éppen Vona Gábor elnök úr szerecsenmosdatásával, amikor a multik előtt be kellett bizonyítani, hogy Vona Gábor nem is multiellenes, nyilvánvalóan a maguk számára megfogalmazott filozófia szerint, hogy néppárttá váljanak végre, a vágy, a hataloméhség hozza azt, hogy aztán lőnek – ahogy Bányai Gábor képviselőtársam fogalmazott – ágyúval verébre, mindenre, ami mozog.

Én szégyellem magam a bizottság helyett és nevében is, hogy egy vajdasági közösség képviselőit ilyen helyzetbe hoztuk, és azt kérem a bizottság elnökétől, hogy több tiszteletet tanúsítson a vajdasági magyarok képviselőinek, mert hogyha esetleg önnek nem is tetszik minden, ahogyan ők képviselik az ott élőket, de az a helyzet, hogy őket választották, és innentől kezdve nekünk ezt tiszteletben kell tartanunk. Mint ahogy Európa-szerte sokaknak nem tetszik a magyar kormány ténykedése, de nem tudnak mit tenni, tiszteletben kell tartásuk a magyar emberek döntését, nekünk pedig ugyanezt kell tennünk a határon túliak döntésével kapcsolatban.

Én szeretném kérni az elnök urat, hogy a Jobbik politikájának az érvényesítésével, a Jobbik politikájának az eladásával, a lehetőség szerint minél nagyobb médiafelület megszerzésével ezen bizottságon keresztül, ezzel szemben a bizottság valódi feladatát próbálja meg képviselni, mert abból én kevesebbet, jóval kevesebbet látok. Összességében a kérdésem az lenne az elnök úrhoz, hogy mikor tér vissza az elnök úr oda, ami a bizottság valódi munkája és missziója, és mikor hagyja végre a Jobbik politikáját, és mikor hagyja abba azt, hogy itt minden erővel a Jobbik népszerűsítését a bizottság keretein keresztül folytassa. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy a bizottsági tagok közül valaki szeretne-e még szólni. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem. *(Szávay István jelzésére:)* Úgy látom, Szávay István képviselő úr, aki nem a bizottságunk tagja, jelentkezik. Ilyenkor meg kell szavaznunk a képviselő hozzászólási jogosultságát. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja ezt. *(Szavazás.)* Köszönöm, úgy látom, hogy 3 képviselőtársam támogatja. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 2 képviselőtársunk nem támogatja. És ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 képviselőtársunk tartózkodott. *(Gelencsér Attila: Négy! – Közbeszólás: Négy! – Gelencsér Attila: Négy tartózkodott!)* Négy tartózkodott? *(Az elnök Vásárhelyi Pállal egyeztet.)* Nem így láttam a szavazásnál. *(Közbeszólások. – Az elnök Vásárhelyi Pállal egyeztet.)* Jó, akkor négy tartózkodással képviselőtársunk nem kapott lehetőséget arra, hogy a bizottsági ülésen szóljon.

Megkérdezem Pásztor István urat, hogy a beszélgetés első körében elhangzottakra kíván-e reagálni, illetve a válaszai esetleg rendelkezésre állnak-e. Köszönöm szépen.

Pásztor István válaszai, reflexiói

PÁSZTOR ISTVÁN, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke: Természetesen. Köszönöm szépen a megfogalmazott álláspontokat és kérdéseket. Megpróbálok egyfajta logika mentén reflektálni az elhangzottakra.

Az én számomra ez a bizottsági ülés is megerősíti azt, hogy ez elsősorban a magyar belpolitika szempontjából fontos kérdés, ez nyomja rá a

bélyegét az egész ügyre, nem ma, hanem az elmúlt hónapokban folyamatosan, merthogy e körül folyik a boszorkányüldözés. Ezzel kapcsolatban az első felszólalásomban a magam mondatait elmondtam.

Gúr képviselő úr felszólalását, véleményét köszönettel veszem. Valóban nagyon fontos az, hogy a magyar vállalkozások erősek legyenek, és megerősödjenek, nagyon fontos az, hogy a magyarországi magyar vállalkozások megerősödjenek, mert akkor esélyünk van arra, hogy terjeszkednek, és esetleg egyik-másik minálunk próbál piachoz jutni. De ugyanakkor fontos az is, hogy a mi vállalkozásaink megerősödjenek, és ehhez – még egyszer szeretném elmondani – az ottani, a szerbiai országos, tartományi, önkormányzati, uniós forrásokat mindet megpróbáljuk megszerezni. Ezen túlmenően pedig szeretném elmondani, hogy olyan pillanatot élünk, amikor meggyőződésem szerint újra kell gombolni a nemzetpolitikai kabátot, és végig kell gondolni, hogy az eddigi támogatási rendszeren túlmenően, azt megtartva, de attól egy lépéssel továbbmenve hogy tudjuk ezt a szülőföldön való megmaradást erőteljesen támogatni.

Azt is szeretném elmondani, hogy nincsenek kőbe vésett, elfogadott szabályok, a szabályoknak a kidolgozása akkor indulhat el és akkor kezdődhet el, hogyha ennek a beszélgetésnek a végére jutunk. Még egyszer szeretném elmondani: semmiféle mutyiban, semmiféle átláthatatlanságban, semmiféle sógor-koma-jóbarát viszonyrendszerben nem vagyunk érdekeltek; abban vagyunk érdekeltek, hogy világos játékszabályok szerint, pályázatokon keresztül, elszámoltatási és elszámolási kötelezettséggel kezeljük ezeket az ügyeket.

A hazugságokkal és az ítélettel kapcsolatban, amiről a képviselő úr beszélt: nem tudom másképp értelmezni azt a mondatot, amelyik úgy hangzik el, hogy: tényként kezeli, hogy ájtött a határon túlra 11 milliárd forint, mint hazugságként. Nem tudom másképp kezelni, mint hazugságként azt a gyűlöletkampányt, ami ezzel a mondattal indult, az Alfahír portálon folytatódott, és onnan gyűrűzött be a vajdasági magyar közéletbe. Nem tudom másképp értékelni mindazokat a kommenteket, amelyeket szeretnék az önök szíves figyelmébe ajánlani, hogy lássák, hogy miről beszélek. Akkor, amikor erőteljesen azon vagyunk, hogy talpon tartsuk az embereinket, akkor jön egy ilyen mocsokáradat. Azt gondolom, hogy ezt nem tudom másképp kezelni, mint hazugságként, és nem tudom másképp kezelni, mint előre kimondott ítéletként.

Az elnök úrnak a megnyilatkozása, amit, igaz hogy a Jobbik politikusaként tett, de a bizottságra utalt, és azt gondolom, hogy végül is tisztségviselők vagyunk, nem vagyunk azért tudathasadásosak, és amikor az ember parlamenti elnökként beszél, akkor pártelnökként is beszél, és amikor párthovatartozás alapján beszél, akkor bizottsági elnökként is beszél, énnekem vannak ilyen pozícióim az életben, és tudom. Nem lehet ezeket a dolgokat elválasztani meggyőződésem szerint. Erre gondoltam akkor, amikor azt mondtam, hogy hazugságokról van szó, és hogy ítéletek fogalmazódtak meg és mondtak ki, még mielőtt a beszélgetésre sor került volna.

Ami a működtetést illeti, a kereteket illeti, még egyszer szeretném elmondani: a jogszerűség, az átláthatóság, a követhetőség, az ellenőrizhetőség az alapelv, ami mellett ezt a rendszert építeni kívánjuk, de erről több alkalommal beszéltem már.

A névvel kapcsolatban, elnök úr, azt szeretném mondani, hogy azon a meghívólevélen, amely énhozzám eljutott 50 nap után, azt írja: Vajdasági

Magyar Szövetség. Az, amire én reagáltam, az a mai papíros, és az, ahogy ön a papírról végül is felkonferálta ezt a mai mutatóváltást, és ezért kértem, hogy ez a módosítás, ez a javítás történjék meg.

A pártfinanszírozással kapcsolatos, elnök úr által elmondott mondatokkal én teljes mértékben egyetértek. Egészen világos, hogy magyarországi közpénzekkel úgy lehet rendelkezni, hogy az átlátható és elszámolható és követhető legyen, de azt gondolom, hogy ez eddig is így működött, és reményeim szerint ezután is így fog működni.

Ez nem egy olyan gazdaságfejlesztési program, ami pártprogram. Ez egy olyan gazdaságfejlesztési program, amelynek a kidolgozásában a Vajdasági Magyar Szövetség egy összefogó erő volt, ez a vajdasági magyar közösség térségi és gazdaságfejlesztési programja. Azt szeretném mondani, hogy nincsen másik politikai erő a Vajdaságban, amely egy ilyen volumenű munkát össze tud fogni és végig tud koordinálni.

Nem egyeztettem a többi négy párttal, azért nem egyeztettem, mert ez a mi erőfeszítésünk. Akkor, amikor eljutunk abba a fázisba, hogy közvitára kerül a dokumentum – mert még idáig sem jutottunk el –, akkor mindenki elmondhatja az üggyel kapcsolatban a véleményét, és azokat a véleményeket, amelyek építő jellegűek, amelyek a megoldás irányába mutatnak, amelyek jobbá teszik, azokat természetesen bele fogjuk építeni, miért ne tennénk?

A vállalkozásokkal kapcsolatban azt szeretném mondani, hogy valóban vannak ebben a táblázatban VMSZ-esek, VMSZ-hez közel állók, és vannak olyanok, túlnyomó többségben, akiknek semmi közük nincsen a Vajdasági Magyar Szövetséghez. Én azt szeretném mondani, hogy én eddig is azt képviseltem, és ma is azt képviselem, hogy az, hogy valaki a Vajdasági Magyar Szövetséghez tartozik, az nem jelent előnyt, nem jelenthet előnyt, de nem lehet kár, attól, hogy valaki annak a 12 ezer embernek az egyike, aki a Vajdasági Magyar Szövetséghez tartozik, abból őneki szabályokon fölüli haszna nem származhat, de abból kára ne származzék, meg abból se származzék kára senkinek, hogy nincsen kötődése a Vajdasági Magyar Szövetséghez! Nyilvános pályázatok útján, átlátható módon kívánjuk ezt a rendszert építeni, és így is fogjuk.

Ami a monitoringrendszert illeti, nincs a Vajdasági Magyar Szövetségnek egyetlenegy olyan rendszere sem, amelyen keresztül ezt a monitoringrendszert építenünk kellene. Van a vajdasági magyar közösségnek a Nemzeti Tanácson keresztül és egyéb más forrásokon, egyéb más platformokon keresztül működő rendszere, azoknak a monitoringja, elszámoltatása, ledokumentálása folyamatos évtizedekre visszamenőleg, és azt gondolom, hogyha a kultúra területén, az oktatás területén, a tájékoztatás területén, a civil szférában ezt a Nemzeti Tanács tudja csinálni például most már több mint tíz éve, nem tudom, hogy ezt miért ne tudnánk megcsinálni egy ilyen rendszer keretében. Köszönöm szépen.

További hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Akkor ismét csak nem bizottsági elnökként, hanem országgyűlési képviselőként szeretnék szólni.

Elnök úr, én több nagyon konkrét kérdést, illetve politikai összefüggést vázoltam fel önnek, amire választ vártam, de, bevallom őszintén, nem kaptam. Akkor például, amikor én elmondtam önnek, hogy Magyarországon komoly problémát okoz az, hogy a norvég kormány finanszíroz norvég közösségi forrásokból, állami pénzekből egyes politikai alapítványokat, amelyek egyes

politikai pártokhoz kötődnek, még egyszer jelzem, nálunk amiatt volt belpolitikai vihar, és amiatt a miniszterelnök helyettese, úgy érzem, joggal kifogásolta ezeknek a pénzeknek az elosztását, hogy külföldről érkezik egy támogatási forrás, amit aztán egy párthoz kötődő grémium oszt el saját kénye-kedve szerint. Ehhez képest most mit látunk? Az anyaországból érkezik egy támogatási forrás a Fidesz választási szövetségéhez, a VMSZ-hez, és ön azt mondta – idézem az elnök urat –, hogy nem egyeztetett ennek a pénznek az elosztásáról, gyakorlatilag nem tartotta szükségesnek ezt az egyeztetést, mert – megint csak önt idézem – ez a mi erőfeszítésünk, mármint a VMSZ-é. Én ezt, őszintén szólva, elnök úr, egészen döbbenetesnek tartom, hogy azért, mert a VMSZ erőfeszítése, ezért nem törekszik arra, hogy a magyar szervezetekkel egyeztessen, hanem a Fidesz választási szövetségeseként kihasználja azt a lehetőséget, hogy a kormány az önök kezébe teszi le a klientúraépítés lehetséges eszközét, hiszen, valljuk meg őszintén, elnök úr, ha ön és a VMSZ vezetése dönthet arról, hogy hogyan, milyen módon lesznek ezek a magyar közpénzből származó milliárdok elkölve, akkor a VMSZ befolyása növekedni fog, hiszen az önökkel jó kapcsolatot ápoló vagy ismeretségi körben lévő vállalkozások kerülhetnek fel erre a listára.

Itt megint csak arra hívom fel az elnök úr figyelmét, ha esetleg nem tette volna meg, nézze meg, kérem, az N1TV ezzel kapcsolatos híradását. Odamentek egy magyar vállalkozóhoz, megkérdezték őt arról, hogy hogyan lehetett erre a táblázatra felkerülni – mert akkor ezt a listát ne hívjuk listának, ha ez sérti az elnök urat –, és akkor azt mondta erre a vállalkozó, hogy felhívott Pásztor István úr, még tavaly ősszel, és megbeszéltük azt, hogy bizony-bizony akkor így lehet felkerülni ide, és akkor ő így került fel ide. Csak kérdezem én, hogy vajon egy pártelnöknek kell-e eldönteni, hogy ezen a táblázaton ki szerepeljen. Hogyha a VMSZ-nek nincs erre vonatkozó monitoringszervezete, amely ezt vizsgálja, akkor bizony itt arról beszélhetünk, hogy a magyar közpénzt úgy célozzuk meg ennek alapján, hogy, hát, felelősséggel nem jelenthető ki, hogy ez a pénz jól lesz elkölve, és megfelelő hatékonysággal fordítjuk arra, amire kell.

Én tehát azt kérem, elnök úr, hogy foglalkozzon még, legyen kedves, majd a viszonzásában azzal, hogy pontosan ezeknek a pártösszefüggéseknek a feltárását, ha az elnök úr megtenné, hogy boncolgatja, illetve azt, hogy tényleg jónak tartja-e ön, hogy egyetlenegy magyar politikai párt a kinti ötből, egy olyan politikai párt, amelynek az elnöke most jelenti ki a bizottsági ülésen, hogy nem is kíván egyeztetni a többi párttal, gyakorlatilag teljhatalmú úrként dönt arról, hogy ez a táblázat hogyan álljon össze, majd pedig a Fidesszel választási szövetségben lévő politikai erő javaslata alapján dolgozza ki a kormány a támogatás feltételeit, hiszen most itt bizony-bizony erről van szó.

Kérdezem még az elnök urat, tekintettel arra, hogy a magyar jogszabályok kizárják a nem átlátható, nemzetgazdasági szempontból nem átlátható gazdasági szervezeteknek nyújtott támogatást – itt az offshore cégekre gondolunk –, bizony-bizony ezen a listán látunk offshore kötődésű cégeket, az Agricoopra vagy a Sat-Traktra gondoljunk, ilyen topolyai cégekre! Az elnök úrnak mi a véleménye erről? Jó-e vajon, hogy magyar közpénzekből offshore helyszínekre bejegyzett cégeket fogunk finanszírozni? Mert ezzel kapcsolatban is – csak emlékeztetem az elnök urat – történt belpolitikai vihar, én magam és Szilágyi György képviselőtársam 21 milliárd forintot láttunk a magyar pályázati rendszerben úgy elkölteni, hogy különböző offshore

helyszínekre bejegyzett cégekhez került ez a pénz, a Seychelle-szigetekre, a Kajmán-szigetekre, egyebekre, és most azt látjuk, hogy a Fidesszel választási szövetségben lévő párt, amely nem is kíván egyeztetni a többi párttal, tehát úgy látszik, hogy a Nemzeti Együttműködés Rendszere sajnos megállt ezen a szinten, az bizony-bizony valahogy ebben a táblázatban – itt rögtön az elején van, ha az elnök úr kívánja, odaadom ezt önnek, bár szerintem ön ezt a táblázatot jobban ismeri, mint én – szerepelnek ezek az offshore helyszínekre bejegyzett cégek. Kérdezem az elnök urat, hogy nem látja-e ezt kifogásolhatónak.

Kérdezem a képviselőtársakat, ki az, aki szólni kíván. *(Jelzésre:)* Bányai képviselő úr!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót ismét, elnök úr. Én nagyon szeretném azt kérni, hogy hátráljunk már ki ebből az ügyből így, mert ez nagyon kínos, elnök úr. A kérdéseire, amiket most feltett, mindegyikre választ kapott korábban a Norvég Alap kivételével Pásztor elnök úrtól. Én tegnap este beszélgettem egy jobbikos vállalkozóval, megkerestem, hogy akar-e pályázni, mert nagyon szívesen segítek neki, hogy a magyarországi gazdaságfejlesztési programokból forrást kapjon, és felhívtam a figyelmét egy neki fontos pályázatra. Ettől kezdve nem szabad egy fideszes képviselőnek, úgy látom, Magyarországon egy Jobbik-kötődésű vállalkozóval beszélnem, hogyha Pásztor elnök úr nem beszélhet a vajdasági, mondjuk akár a saját pártjához kötődőnek tartott vállalkozókkal, nem értem, hogy ez miért így működik. Az N1TV-t még nem néztem, de most meg fogom nézni azt, amit az elnök úr kérdezett vagy mondott.

Én azt szeretném javasolni, hogy először is a Norvég Alapot idekeverni szerintem nem helyénvaló, mert teljesen más a két ügy, teljesen más a két finanszírozó szervezet. Itt egy magyar-magyar transferről lenne szó, és – még egyszer jelzem – tudtommal, ha jól hallottam, és elolvastam a híreket, pénzt nem kapott senki, pénzt nem utalt senki, a magyar miniszterelnök azt mondta a vajdasági magyarok elsőszámú vezetőjének, hogy van egy lehetőség, amit a magyar kormány felkínál a vajdasági magyar vállalkozások részére. Ennyi történt.

Arról a listáról, amiről hallottunk, amiről szó volt, arról az derült ki Pásztor elnök úr szavaiból számomra, hogy megkereste azokat a vállalkozókat, akikről tudja, hogy képesek forrást abszolválni, képesek felszívni, nem rossz értelemben, hanem fejlesztési célra felhasználni, megkereste őket, és beszélt velük. Ilyen listája szerintem a Jobbiknak is van, hogy melyek azok a vállalkozók, akik esetleg támogatták a kampányát, vagy bármilyen más úton-módon kötődnek a Jobbikhoz, ez helyénvaló, hogy ilyen listával rendelkeznek a pártok. *(Az elnök közbeszól.)* Bocsánat, helyénvaló, hogy tudja az ember, hogy esetleg lehet szóba állni bárkivel, gondolom, a Jobbikot én így ismertem meg.

A lényeg az, hogy én szeretném azt kérni mindenkitől, hogy ne hozzuk magunkat még méltatlanabb helyzetbe azzal, hogy ezeket a kérdéseket újra feltesszük, mert nekünk lesz kínos. Ez egy arcucsapása azoknak, akik egyrészt még a nevüket sem adták, hogy listára kerülnek, egyrészt, másrészt meg olyan helyzetbe hozzuk a vajdasági magyarokat, hogy közöttük fel fog vetődni mostantól kezdve a mételynek köszönhetően, amit közénk dobunk, hogy itt egymást nem segítő, hanem egymást kirekesztő, hisz a VMSZ-hez kötődőkről van szó. Pásztor elnök úr elmondta, hogy egy tervet készítenek, amit közvitára

fognak bocsátani a magyar közösség minden tagja között, ami nyilvánosan elérhető lesz. Válaszolt arra, hogy ő megírhatja, hiszen – jelezve tisztelettel – a vajdasági parlament elnökének van infrastruktúrája, vannak szakemberei, egy nagy apparátusa van, egy 2 milliós tartományt irányít, ahol szakemberek tömege tud neki segíteni. A többi vajdasági magyar szervezetnek lehet hogy nincs ilyen háttérintézménye, nincs háttérintézménye, nincsenek ilyen szakemberei, olyan tömegben, mint a Pásztor elnök úr által jelzett vajdasági tartományi parlamentnek.

Én helyesnek tartom, hogy azok készítsék elő először, akik a legjobban hozzáférnek az információkhoz, és a tudás a birtokukban áll ahhoz, hogy elkészítsék ezeket a terveket, és ha lesz közvita, mert, gondolom, erről beszélünk, hogy transzparens legyen a pénz lehetőség szerinti felhasználása, a tervezésnek is transzparensnek kell lennie, és amikor ez a társadalmi vita lezajlik, akkor utána már mindenki látja, hogy ki mihez fog hozzáférni. Így készült a magyarországi mindenkorai fejlesztési terv, hogy egy szellemi központ, amelynek volt hozzá ereje, pénze, voltak szakemberei, elkészítette a tervet, és közvitára bocsátva aztán vagy meghallgattak bennünket, vagy nem, de ez így szokott működni, és így fog működni később is mindenhol, Magyarországon is és Szerbiában is, a Vajdaságban is.

Még egyszer: szerintem hátráljunk ki ebből az ügyből, mert ez egyre kínosabbá fog válni, nekem nagyon kínos, és a Jobbiknak szerintem különösen kínos lesz, hogyha ezt tovább folytatjuk. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Gúr képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Pásztor István elnök úr, köszönöm szépen a két kérdésemre adott válaszát. Úgy érzem, kezdem érteni, hogy miről beszél. Sajnálom, hogy a Fidesz és a Jobbik közötti politikai harcnak az alanyává válik *(Bányai Gábor közbeszól.)*, sajnálom, mert kicsit méltatlannak is tartom a történetet.

Nézze, a mi, az én és a mi, a Magyar Szocialista Párt álláspontja nagyon egyértelmű: a szülőföldön történő megmaradás és minél erősebb lét segítése, az szerintem nekünk kötelességünk, alapvető feladatunk. E tekintetben természetes – és itt kénytelen vagyok egy ismétlésbe bocsátkozni, természetes – az, hogy minden vonatkozásban gondoskodni kell arról, hogy bármilyen támogatás átlátható legyen, transzparens legyen, követhető legyen, jogszerű legyen, és szerintem sokkal inkább azon kellene gondolkodni vállalkozásfejlesztési bizottsági szinten, és ezt az elnök úrnak is javaslom, hogy ha ilyen forrásokat lendületbe hozunk, akkor a Vállalkozásfejlesztési bizottság hol, hogyan, miképpen tud bekapcsolódni adott esetben ennek a segítségébe a forrástelepítés, a forrásfelhasználás, a monitoringrendszer kialakítása és sok minden egyéb más tekintetében, tehát lenne terep a Vállalkozásfejlesztési bizottság keretei között, amellyel meggyőződésem szerint jobbítani lehetne a folyamatok alakulását. De azt, hogy itt a Vállalkozásfejlesztési bizottság keretei között ilyenképpen abszolút módon politikai megfontolások vezéreljék a gondolkodást, azt nem tartom helyesnek és nem tartom jónak.

Még két mondatot szeretnék mondani. Pásztor István elnök úr azt mondja, úgy nyilatkozik, egyértelműen, többször, megerősítőleg, hogy nincs mutyilista azt mondja, hogy nincs forrásmozgás, 11 milliárd forintról beszélnek az Alfahír portál, sok minden egyebek kapcsán, ő azt mondja, hogy

nincs forrásmozgás. Hogyha ez így van, márpedig minden valószínűség szerint így van, akkor a józan prevenció kell hogy alakítsa, formálja a viselkedésünket, és nem más. Tudja, elnök úr, hogyha a mutyi kérdéskörével kell foglalkozni, akkor foglalkozzon a földdel, foglalkozzon a gázzal, foglalkozzon a kaszinókkal, foglalkozzon a trafikokkal, mondhatnék még néhány példát, van itt elég felület Magyarországon, lehet mivel foglalkozni; ne azzal foglalkozzon, ami látható módon – látható módon, legalábbis az én érzékítéletem szerint – nem mutyiként jelent meg ebben a helyzetben és ebben az időszakban. Ha pedig az óvó, az előregondolkodó viseltetés az, ami uralkodóvá vált az ön gondolataiban, akkor azzal nekem semmi bajom nincs; akkor meg azt javaslom, hogy nézzük meg azt, hogy a Vállalkozásfejlesztési bizottság keretei között hol, hogyan, miképpen tudjuk segíteni mindazt, amit az első mondatomban mondtam, az pedig nem más, mint hogy ezen vállalkozások, mármint a határon túli magyar vállalkozások hogyan lehetnek minél erősebbek, és hogyan segíthetik a szülőföldön történő egyrészt maradás, másrészt jobb lét kialakulását. Én erre szeretném kérni az elnök urat, és erre szeretném kérni önmagunkat is, talán jobb lenne ebben a mederben haladni, mint abban, amelyikben eddig haladtunk. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Gelencsér képviselő úr!

Gelencsér Attila (Fidesz) ügyrendi javaslata

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Ügyrendi javaslat egy perc kiegészítéssel. Nekem is lenne ötletem arra, hogy az elnök úr mivel foglalkozzon inkább: Simon Gáborral, Altus-botránnal, Hunvald Györggyel vagy Hagyó Miklóssal, vagy ki tudja, kikkel – furcsa módon egyébként a Jobbik olyan nagyon nem mozgatja magát Altus-ügyben, tehát itt egy ilyen furcsa összekacsintás érzékelődik. De a tetemrehívás megtörtént, az elnök úr kielégülhetett, minden lezajlott, amit akart, minden elhangzott, amit akart. Most már csak egy kis aggodalom van bennem, mert magam közgyűlési elnökként három éve készítettem el kollégáimmal a Somogy megyei fejlesztési tervet, és most várom az elnök úr meghívóját, hogy engem is tetemre hív, hogy a fejlesztési terv kapcsán a somogyi mutyiról számoljak be. Hogy a fejlesztési terv készítése hogy hozható összefüggésbe azzal, amit az elnök úr vél vagy feltételez, egyszerűen nem értem. Látszik, hogy az elnök úrnak nincsen választóköre, teljesen tisztán látszik, hogy csak listáról tudott a parlamentbe kerülni, mert ha lenne választóköre, akkor nem akarna vízgereblyézéssel fárasztani egy bizottságot, mert most nagyjából a vizet gereblyézzük.

Az egyetlen jó, hogy személyesen láthattuk Pásztor István elnök urat, hallhattuk a mondatait, ma ennek az ez egy értelme volt. De túl vagyunk mindenben. Az ügyrendi javaslatom tehát az, hogy zárjuk le a napirendi pontot, és ha kell, akkor szavazzunk erről.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Pásztor István úrnak.

Pásztor István reflexiói

PÁSZTOR ISTVÁN, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke: Nem szeretném, hogyha úgy zárulna le a vita, hogy a kérdésekre ne tudnék válaszolni, mert azt gondolom, hogy újra el kell mondani, de nemhiába

mondták a régi rómaiak, hogy az ismétlés a tudás anyja, remélem, hogy ez ma itt úgyszintén be fog igazolódni.

Azt szeretném elmondani, hogy az ülés után majd az elnök úr visszanezheti, visszaelemezheti a gyorsírói jegyzetet, hogyha ilyen készült, én azt mondtam, és még egyszer szeretném elmondani, hogy a program kidolgozásában a Vajdasági Magyar Szövetség a többi párttal nem egyeztetett, mert ez a Vajdasági Magyar Szövetség programja, mi fogtuk össze azt a több mint száz embert, aki hónapokon át ezen dolgozott. Szeretném elmondani, hogy büszke vagyok arra, hogy ez a megtépázott, meggyötört magyar közösség rendelkezik olyan szellemi potenciállal, amely egy ilyen anyagot le tud rakni az asztalra, ingyen, bérmentve, elkötelezettségből, és a legerélyesebben visszautasítok mindenféle mocskolódást ezzel kapcsolatban. Emberek víkendeket, napokat és heteket szántak erre. Hogy ki volt benne a csapatban? Mindenki, aki hozzá tudott járulni, mindenki. A lista, hogy kik vettek ebben részt, megnézhető. Volt pillanat, amikor száz ember dolgozott rajta. Azt gondolom, hogy egy olyan dokumentumról van szó, amelyik magyarországi viszonylatban is kiállja a szakmaiság vizsgáját, tessék majd megnézni!

A pénzelosztással kapcsolatban azt szeretném mondani, hogy nem volt pénzelosztás, merthogy nincsen mit elosztani, nem értünk oda. Amikor majd odaérünk, akkor a játékszabályok alapján születnek meg a pályázati kiírások, a pályázati döntések, a pénzek odaítélése, ha ilyen egyáltalán lesz. Megint szeretném elmondani, mert fontos: az a szándékunk és célunk, hogy világosan, átláthatóan, a jogszabályoknak megfelelően járjunk el. Szeretném elmondani, hogy Szerbiában picikét másképp játsszák a játékokat, mint Magyarországon, ezért akkor is nehéz talpon maradnia a magyar politikának, ha minden szabályt betart, ha minden szabályt nem tart be, akkor pedig nemhogy nem tud talpon maradni, hanem – hogy is mondjam? Szóval – megsemmisül a történet. Ezt ne felejtsek el! És azt se felejtsek el, hogy amikor olyan mondatokat fogalmaznak meg, aminek az égvilágon semmi köze nincs a valósághoz, hogy azzal ott milyen károk indulnak el! Az én számomra a mai nap azt bizonyította, hogy a Vajdasági Magyar Szövetség a magyarországi belpolitikának lett a témája. Most lehet, hogy mi verebek vagyunk, de legalább repülünk, legalább itt vagyunk a légtérben, és azért vagyunk itt a légtérben, mert élvezzük az ottani közösségnek a bizalmát a teljesítmény alapján.

Azt is szeretném elmondani, hogy mi ismerjük a vajdasági magyar vállalkozókat, én el tudom mondani, ha akarják, falunként őket, azért, mert mi úgy politizálunk, hogy folyamatosan terepen vagyunk, mi úgy képviseljük a vajdasági magyar érdeket a parlamentben, hogy tudjuk, hogy a vállalkozók az adott kérdéstről mit gondolnak. Ezért az én számomra nem jelent semmiféle problémát leülni harminccal-negyvennel-ötvennel, és azt mondani: gyerekek, van-e nektek elképzelésetek, tudtok-e fejleszteni, tudtok-e munkahelyet teremteni, tudtok-e beszállítói kört generálni, ha igen, akkor írjátok le! Ez történt.

Az az igazság, hogy kinek milyen háttere van, offshore vagy nem offshore, azt én, az az igazság, nem néztem. Azt tudom, hogy például a Sat-Trakt több mint 200 embert foglalkoztat. Amikor a játékszabályok világosak lesznek, betartva az uniósakat, a magyarországiakat, a szerbiaiakat, a játékszabályoknak aki megfelel, a pályázati kiírásnak aki megfelel, az pályázik és pályázhat, aki nem, az nem pályázhat.

Megint szeretném elmondani: lista nincsen. Van egy összefoglaló táblázat, amelyik azt bizonyítja, hogy ilyen körülmények között is vannak

vállalkozások, nem ennyien, sokkal többen, de ez egy reprezentatív összeállítás területileg, tevékenységileg, nagyságrendileg és minden egyéb más szempontból, ami azt bizonyítja, hogy vannak olyan vállalkozások, amelyeket érdemes támogatni a cél megvalósítása érdekében.

Végezetül azt szeretném elmondani, hogy mivel ez az egész boszorkányüldözés és tetemrehívás most már hónapok óta tart, a vállalkozók is és az emberek túlnyomó többsége is azt mondta: elnök úr, menjünk előre, nem érdekes, ne foglalkozzon vele, ne álljon meg, menjünk előre, mert különben meg fogunk dögleni. Ez a nagy realitás.

Azt szeretném kérni, hogy ha egy mód van rá, akkor aki nem tud segíteni, vagy nem akar, legalább kárt ne akarjon okozni. Nem nekem fog kárt okozni, hanem azoknak, akik miatt ez az egész ügy bonyolódik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm.

Jelezni szeretném a képviselőtársak részére, hogy én is úgy látom Gelencsér Attila képviselő úrhoz hasonlóan, hogy sokkal közelebb a kérdések megválaszolásához már nem fogunk jutni, mint ahogy eddig jutottunk, és az is látható, hogy politikai egyetértés sem lesz ezzel kapcsolatban.

Azért szeretném emlékeztetni a képviselőtársakat és meghívott vendégeinket is arra, hogy nekünk itt a bizottságon belül az a feladatunk, hogy a vállalkozásfejlesztésre fordított források sorsát megfelelő mederben tartsunk, e fölött a Magyar Országgyűlésnek az adott bizottságon keresztül, tehát a Vállalkozásfejlesztési bizottságon keresztül kell az ellenőrzési jogosítványait gyakorolni, és amikor itt van egy ilyen táblázat, elnök úr, akkor én úgy gondolom, hogy a bizottság körébe illeszkedő dolog ennek a megvizsgálása, hogy pontosan milyen módon állnak össze ezek a táblázatok, milyen feltételek mellett, megvan-e a közpénzek elköltésének a megfelelő formája, ellenőrizve van-e ez, szakmailag rendben van-e, és egyéb hasonló szempontoknak megfelel-e, tehát ez a bizottságunk feladatkörébe tartozó feladat.

Szavazás az ügyrendi javaslatról

Felteszem akkor Gelencsér Attila képviselő úr ügyrendi indítványát szavazásra, amely szerint ezzel lezárjuk a napirendi pontunkat, a napirendi pontunk tárgyalását, és mivel ez az egyetlen napirendi pontunk, ezért a bizottsági ülésünket is be szeretném majd rekeszteni ennek nyomán. Kérdezem, hogy ki az, aki Gelencsér Attila úr napirend bezárására vonatkozó indítványát támogatja. Kérem a támogató szavazatokat. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, úgy látom, hogy egyhangú.

Akkor bizottságunk napirendjét lezártuk, egyben a napirendi javaslattal a bizottsági ülésünket is berekesztem. Meghívott vendégeinknek köszönöm a megjelenést. Jó munkát kívánok mindenkinek! *(Gúr Nándor: Egyebek?)* Van egyebek? *(Gúr Nándor: Hogyne lenne! Oda van írva a meghívóba!)* Gúr képviselő úr, igen, egyebek.

Egyebek

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök úr, megtisztelő számomra, hogy a napirendi meghívóban szereplő egyebek napirendi pontban szólhatok azt követően, hogy lezárta az ülést. Az első napirendi pont után az egyebek között arról szeretnék egy mondatot mondani, hogy azt javaslom a bizottság

elnökének és önmagunknak, hogy ne a bizottsági ülés utolsó mondatában foglaljon össze olyan dolgot az elnök úr, ami arról szól, hogy mit kellene tennie a bizottságnak, hanem tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a kormánnyal karöltve mindenfajta információhoz, amely ilyen és ehhez hasonló ügyekben a felszínre kerülhet, egyeztessen, egyeztessen annak érdekében, hogy a bizottság ezeket a kérdéseket meg tudja tárgyalni. És azt szeretném kiegészítésként hozzátenni, hogy azokat a javaslatokat, amiket én mondtam, hogy a Vállalkozásfejlesztési bizottság operatív módon vállaljon részt és vegyen részt ezekben a típusú dolgokban, de ezt ne a beszéd szintjén, hanem a cselekvés szintjén tegyék meg. Ennyit szeretnék az egyebek között mondani, és még egyszer arra kérek nagy tisztelettel mindenkit, hogy szakmai felületen mozogjon a bizottság a későbbiekben, és a politikát hagyjuk a parlament falai közé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Gúr képviselő úrnak szeretném elmondani, hogy a legutóbbi bizottsági ülésen közzétettünk egyrészt egy munkatervet, amely a jövő ülészakra vonatkozik, és kértem képviselőtársaimat, hogy bármilyen megtermékenyítő ötletük, javaslatuk van, akkor azt legyenek kedvesek írásban megtenni. Ez természetesen továbbra is áll, tehát ha Gúr képviselő úrnak hasonló javaslata van, akkor azt kérem, hogy a kéresemnek megfelelően legyen kedves majd a részemre elküldeni, és ugyanúgy, ahogy eddig is, ezt természetesen akceptálni fogjuk.

A másik pedig az, hogy a bizottsági elnöknek az is a feladata, hogy ha a bizottság munkatervére vagy éppen a bizottsági működés területére vonatkozó észrevétel érkezik, akkor erre válaszoljon. Ha a Vállalkozásfejlesztési bizottságnak az a feladata, hogy vizsgálja a magyar közpénzek vállalkozásfejlesztési célú elköltését, akkor én úgy gondolom, hogy ennek eleget kell tenni. A bizottsági elnök annyit tud tenni, hogy ha olyan képviselői indítványt tapasztal, mint amire már a múltban is volt példa, hogy valamely képviselőtársunk a bizottság feladatkörébe vonatkozó napirendi ponttal ki szeretné egészíteni a bizottsági ülést, akkor ezt természetesen akceptálni kell, figyelembe kell venni, én ezt meg is tettem eddig is. *(Gúr Nándor: Így van.)* Hogyha én tapasztalok olyasmit a magyar közéletben vagy a magyar politikában a vállalkozásfejlesztési területet érintően, amelyet, én úgy gondolom, érdemes napirendi ponttá tenni, akkor a többi képviselőtársamhoz hasonlóan természetesen ennek a kérdésnek is javaslom a napirendre tűzését. És mivel ennél tovább már tényleg nem fogunk jutni, mert láthatóan sarkosak a vélemények, és ennél közelebb nem fognak kerülni egymáshoz, ezért én is jónak tartottam Gelencsér Attila úr lezárásra tett javaslatát.

(Jelzésre:) Gúr képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tiszteletben tartva az elmondott gondolatait szeretném megjegyezni, hogy a képviselői szabadságból fakadó javaslatok befogadását köszönöm, hiszen volt olyan, amit én tettem, és befogadta a bizottság elnöke – igaz, hogy három-négy hónap leforgása után jutottunk el odáig, hogy azokról a kérdésekről beszéljünk. Szeretném, hogyha ilyen megalapozottsággal jutnánk el azoknak a kérdéseknek az egyeztetéséhez is, amelyekről az elnök úr gondolja, hogy meg kell tárgyalni, és nem úgy, hogy spontán helyzetek kialakulását teremti meg, mert ez akkor nem egy bizottsági együttléses munkaként értelmeződik, hanem egyéni törekvés bizottsági elnökként való megvalósításaként. Ezt szeretném

csak kérni, ugyanazt a jogot, jogosítványt a bizottság tagjainak, mint amit az elnök úgymond vindikál önmagának. Ez az egyik mondatom.

A másik mondatom – ez már pikírt egy picit, amit most mondok –, hogy a munkaterv tekintetében az elnök úr majd figyeljen arra is, hogy ne 2004-es dátumok szerepeljenek a kiküldött anyagokban, vagy 2014-re vonatkozóak. Apró, pici részletkérdésnek tűnik, de hogyha ilyen formai ügyekre nem figyelünk oda, akkor a tartalmi ügyekre hogyan és miképpen figyelünk oda?

Egy szó mint száz: nagy tisztelettel azt szeretném kérni, hogy sokkal inkább az a fajta együttműködő, a politikától független szakmai együttműködő gondolkodás erősödjön meg a későbbiekben, ami szerintem egy ideig jól működött, aztán most, az elmúlt hónapokban kezdett elveszítődni. Nagy tisztelettel ezt szeretném kérni a bizottság elnökétől. Köszönöm szépen még egyszer.

ELNÖK: Köszönöm. Egy nagyon rövid, személyes értékelés, és ennél tovább tényleg én sem szeretnék menni. Én megértem, hogyha fideszes és szocialista képviselőtársaimat a Jobbik szemmel láthatóan nagy sikerrel zajló néppárti fordulata (*Derültség.*) annyira zavarja, hogy ezt még szóba is hozzák a bizottsági ülésen, de a képviselői szabadság körébe tartozó véleménynyilvánítás az is, Gúr képviselő úr, amikor egy párt politikai képviselőjét látom el itt, és ennek megfelelően nyilatkozom. Természetesen, mint mindig, eddig is szakmai köntösben tettem. (*Gúr Nándor: Majd a parlamentben!*) Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

Van-e esetleg más az egyebek napirendi pontban? (*Senki nem jelentkezik.*) Úgy látom, nincs. Akkor lezárom a bizottság ülését, köszönöm szépen. Jó munkát! (*Gúr Nándor: Köszönjük.*)

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 21 perc)

Volner János
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese